

at naar der gives Operaer paa det kgl. Teater, er der i Regelen udsolgt Hus. Den ærede Ordfører udtalte, at naar Operaen saaledes skulde have en mere fremskudt Plads, maatte vi ogsaa være belavede paa, at der skulde ansættes flere Kræfter ved Operaen. Ja vel; men saa vil det ogsaa kunne lønne sig at ansætte flere Kræfter ved Operaen. Vi se jo, at adskillige af vore mest fremragende Sangere maa ty til Udlandet for i det hele taget at kunne komme til at gøre sig gældende. Hvorfor ikke nære Haab om, at Operascenen her i København maatte vokse frem saaledes, at de fremragende Kunstnere, vi have paa Operaens Omraade, maatte kunne faa Plads herhjemme i Landet?

Jeg vil gerne være med til at henstille til den højtærede Minister, at det i de tre Aar, for hvilke Teatrets Forhold jo blive ordnede ved den Lov, som nu bliver vedtagen, bliver taget under Overvejelse, hvorledes man bedst kunde naa til at faa denne selvstændige Talescene for Teatret. Jeg er enig med den ærede Ordfører, naar han stærkt betoner, at han ikke kan være med til at anbefale, at det udelukkende bliver for Statens Regning, det skal foregaa. Jeg tror heller ikke, at det Forhold burde ordnes paa den Maade, at Staten i væsentlig Grad kom til at bære 2 Scener; men jeg nærer ogsaa Haab om, at der maa kunne faas nogen Støtte andetsteds fra — der er jo som sagt fra Mindretallet i Udvalget peget paa saadan Støtte —, og at der derved blev skaffet Forhold til Veje, hvorved de tilstedeværende Kræfter paa Teatret, de 3 Kunstarter, hver for sig kunde komme til sin Ret. Derved vilde de økonomiske Forhold bedres paa den Maade, at det meget vel blev muligt at opretholde de to Scener, uden at der behøvedes et stort forøget Tilskud fra Statens Side. Jeg vilde som sagt gerne henstille til den højtærede Minister, idet jeg i alt væsentligt er enig i de Betragtninger, der ere fremkomne fra Mindretallets Side, at tage under Overvejelse, om det ikke var muligt, naar de 3 Aar ere forløbne, at skaffe Forhold til Veje, hvorved vi kunde faa en mere tilfredsstillende Ordning paa det kongelige Teater, thi jeg tror ikke, at den nuværende Ordning med 3 Kunstarter paa samme Scene hverken er eller nogen Sinde kan blive tilfredsstillende.

Johan Knudsen: Jeg er meget glad for de Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem (Moestrup), som nu satte sig. De

ere for mig et glædeligt Tegn paa, at der ogsaa indenfor det herskende Parti her i Salen vindes mere og mere Anklang for den Tanke, der for mig er den eneste naturlige: Talescenen. Maa jeg kun gøre den ene Bemærkning, at selvfølgelig glæder jeg mig ogsaa over Operaens Fremgang, og jeg har kun sagt, at dersom de nuværende ulykkelige Forhold skulle bibeholdes, dersom Sammenkoblingen mellem Skuespil og Opera vedblivende finder Sted, og dersom Valget staar mellem Skuespil og Opera, da maa efter min Mening Operaen træde tilbage i anden Række.

Jensen-Sønderup: Jeg skal gerne bekræfte, hvad den ærede Ordfører har udtalt angaaende Finansudvalgets Betænkning om dette Spørgsmaal, den Gang Loven af 1903 blev given. Det er rigtigt, at i Finansudvalget, som den Gang havde Loven til Behandling, var Stillingen den, at man egentlig ikke fra nogen Side var særlig begejstret for at skulle ofre 125,000 Kr. aarlig foruden Lønninger m. v., men man kunde, som den ærede Ordfører sagde, heller ikke finde nogen anden Ordning, og saa enedes man — der er den Forskel mellem Stillingen den Gang og det Udvalgs Stilling, som nu har behandlet Sagen, at den Gang enedes man — om at sige, at det er det eneste, der for Tiden er at gøre, men vi ville understrege saa stærkt som muligt, at vi ingeniunde ville binde os til, at det skulde være den endelige fremtidige Ordning. Paa den anden Side skal jeg indrømme, at selvfølgelig kunde de 5 Aar have vist sig at være saa heldige, at Lovgivningsmagten havde sagt: Det var dog en udmærket Ordning, lad os blot fortsætte med den. Den Udvalgsbehandling og den Behandling, der har fundet Sted navnlig ved anden og tredie Behandling her i Tinget, har til fulde vist, at det ingeniunde er saaledes, at man om ikke just fra alle Sider, saa dog fra de fleste Sider, fra de fleste Medlemmers Side erkender eller finder, at det var en god Ordning, vi instituerede i 1903, og at vi derfor skulde fortsætte med den. Jeg kunde fristes til at sige, at det er min Opfattelse, for saa vidt angaar Udvalgets Medlemmer, at det i Virkeligheden kun er den ærede Ordfører, der ønsker, at det skal fortsættes paa den Maade, som det er gaaet i de sidste 5 Aar. Den ærede Ordfører finder jo i Virkeligheden, at det er den bedste Maade, saaledes som det er gaaet. Ellers har jeg haft Indtrykket af, at Udvalgets Medlemmer i øvrigt ere ret utilfredse med